

Загинули за Україну. Вічна пам'ять героям!

ДУЛЬЧИК Віталій Георгійович

30 квітня 1986 р. н., Бердичів, Житомирська область. Старший лейтенант, командир аеромобільно-десантного взводу 95-ї окремої аеромобільної бригади ВДВ ЗС України. Мобілізований. Залишилась дружина.

Загинув 13 травня на околиці села Октябрське (Слов'янський район), рухаючись у колоні десантників, яку обстріляли терористи. Унаслідок годинного бою загинули 5 військовослужбовців ЗС України, 8 отримали поранення різного ступеня тяжкості, один важкопоранений помер у гелікоптері під час транспортування до медзакладу.

РУДИЙ Віталій Валентинович

31 серпня 1984 р. н., смт Головине, Житомирська область. Молодший сержант, командир відділення аеромобільно-десантного взводу 9-ї окремої аеромобільної бригади ВДВ ЗС України. Мобілізований. Залишилась дружина.

Загинув 13 травня за таких само обставин, що й В. Г. Дульчик.

САВИЦЬКИЙ Олег Вікторович

9 серпня 1975 р. н., с. Зоряне, Житомирська область. Сержант, стрілець – номер обслуги аеромобільно-десантного взводу 95-ї окремої аеромобільної бригади ВДВ ЗС України. Мобілізований. Залишились дружина та двоє дітей.

Загинув 13 травня за таких само обставин, що й В. В. Рудий.

ХРУЩ Сергій Юрійович

3 жовтня 1975 р. н., с. Верхівня, Житомирська область. Солдат, навідник аеромобільно-десантного взводу 95-ї окремої аеромобільної бригади ВДВ ЗС України. Мобілізований. Залишились дружина і троє дітей.

Загинув 13 травня за таких само обставин, що й О. В. Савицький.

ЯКИМОВ Олександр Валерійович

4 червня 1993 р. н., Харків. Старший солдат, старший навідник мінометного взводу 95-ї окремої аеромобільної бригади ВДВ ЗС України. Залишилась дружина.

Загинув 13 травня за таких само обставин, що й С. Ю. Хрущ.

БЕЛЯК Геннадій Йосипович

28 березня 1978 р. н., с. Рихальське, Житомирська область. Солдат, номер обслуги мінометного підрозділу 95-ї окремої аеромобільної бригади ВДВ ЗС України. Залишились дружина та двоє дітей.

Загинув 19 травня від отриманих поранень під час мінометного обстрілу терористами гори Карачун поблизу Слов'янська, де розташований телерадіопередавальний центр, контрольований українськими військовиками.

ПОЛІНКЕВИЧ Леонід Олександрович

1984 р. н., смт Колки, Волинська область. Майор, командир 3-го батальйону 51-ї окремої механізованої бригади Сухопутних військ ЗС України (Володимир-Волинський, Волинська область). Залишились дружина та 5-річна донька.

Загинув 22 травня під Волновахою на Донеччині. Біля 6-ї години ранку між Ольгинкою та Володимирівкою диверсійно-терористична група напала на загін українських військових. Унаслідок бою загинули 17 військовиків і багатьох поранено.

ОВЧАРУК Володимир Борисович

8 вересня 1979 р. н., с. Лисець, Хмельницька область. Молодший лейтенант, командир взводу 3-го батальйону 51-ї окремої механізованої бригади Сухопутних військ ЗС України. Мешкав у Хмельницькому. Залишились дружина, син та донька.

Загинув 22 травня за таких само обставин, що й Л. О. Полінкевич.

АРТЕМУК Олександр Іванович

11 вересня 1977 р. н., Ковель, Волинська область. Старший сержант, командир відділення 3-го батальйону 51-ї окремої механізованої бригади Сухопутних військ ЗС України. Залишились дружина, двоє синів (2004 р. н., 2005 р. н.) і донька (2014 р. н.).

Загинув 22 травня за таких само обставин, що й В. Б. Овчарук.

ЙОВЗИК Дмитро Васильович

2 квітня 1983 р. н., Луцьк, Волинська область. Молодший сержант, заступник командира бойової машини – навідник-оператор БМП 3-го батальйону 51-ї окремої механізованої бригади Сухопутних військ ЗС України.

Загинув 22 травня за таких само обставин, що й О. І. Артемук.

БІДА Євгеній Миколайович

1992 р. н., с. Кантелина, Вінницька область. Старший солдат, гранатометник 3-го батальйону 51-ї окремої механізованої бригади Сухопутних військ ЗС України.

Отримав поранення, несумісні з життям, за таких само обставин, за яких загинув Д. В. Йовзик. За життя Євгена лікарі боролися майже добу, але 22 травня він помер у лікарні.

БОНДАРУК Микола Петрович

5 квітня 1991 р. н., с. Заріччя, Волинська область. Солдат, навідник 3-го батальйону 51-ї окремої механізованої бригади Сухопутних військ ЗС України.

Загинув 22 травня за таких само обставин, що й Д. В. Йовзик.

ГРИЦЮК Михайло Михайлович

5 червня 1984 р. н., с. Топилище, Волинська область. Солдат, розвідник 3-го батальйону 51-ї окремої механізованої бригади Сухопутних військ ЗС України. Мешкав у селі Миятин. Залишились дружина, син (2012 р. н.) і донька (2014 р. н.).

Загинув 22 травня за таких само обставин, що й М. П. Бондарук.

ЗАРАДЮК Володимир Володимирович

14 липня 1991 р. н., с. Кульчин, Волинська область. Солдат, кулеметник 3-го батальйону 51-ї окремої механізованої бригади Сухопутних військ ЗС України.

Загинув 22 травня за таких само обставин, що й М. М. Грицюк.

МАХНОВЕЦЬ Віталій Іванович

1981 р. н., Луцьк, Волинська область. Солдат, гранатометник 3-го батальйону 51-ї окремої механізованої бригади Сухопутних військ ЗС України.

Отримав поранення, несумісні з життям, за таких само обставин, що й Є. М. Біда. 22 травня помер у лікарні в Донецьку.

ПРОКОПЧУК Володимир Іванович
ШКРІБЛЯК Дмитро Олександрович
МАРИНИЧ Віталій Петрович
ОЗЕРАНЧУК Леонід Вікторович
НЕЧИПУРУК Андрій Дмитрович
ЛІЩУК Віталій Леонідович
ПОПОВ Павло Володимирович

3-й батальйон 51-ї окремої механізованої бригади Сухопутних військ ЗС України.

Загинули 22 травня за таких само обставин, що й В. В. Зарадюк.

ЯРОШЕНКО Сергій Григорович

10 травня 1978 р. н., Тальне, Черкаська область. Мобілізований. Сержант, боєць 30-ї окремої механізованої бригади 8-го армійського корпусу Сухопутних військ ЗС України (Новоград-Волинський). У селі Радовель, куди він переїхав після весілля, залишились дружина, донька та син.

Загинув 22 травня від кульового поранення голови в бою з терористами поблизу Рубіжного на Луганщині. Бойовики, що займали позиції на березі річки Сіверський Донець, вчинили напад із застосуванням стрілецької зброї та гранатометів на колону механізо-

ваного взводу, яка рухалася через міст автошляхом в напрямку Новодружеська.

КОВАЛЬЧУК Олександр Володимирович

21 березня 1984 р. н., село Лопатичі, Житомирська область. Мобілізований. Солдат, боєць 30-ї окремої механізованої бригади 8-го армійського корпусу Сухопутних військ ЗС України (Новоград-Волинський).

Загинув 22 травня за таких само обставин, що й С. Г. Ярошенко.

КУЗЬМІН Любомир Ігорович

28 серпня 1990 р. н., смт Славське, Львівська область. Старший солдат, водій санітарного автомобіля 1-го батальйону 51-ї окремої механізованої бригади Сухопутних військ ЗС України. Залишились дружина та 3-річний син.

Загинув 23 травня під Волновахою на Донеччині. Їхав разом з офіцером і неподалік села Новопавлівка потрапив у засідку бойовиків. Терористи обстріляли з автоматичної зброї санітарну автомашину. Офіцер отримав важкі поранення, а Любомир загинув на місці.

37

Чоловік, прізвище невідоме

С. Сергіївка, Донецька область. Фермер.

Загинув 18 травня. Розстріляний терористами на очах у родини за підозрою у «зв'язках з Правим сектором» – допомагав українській армії продуктами харчування.

Чоловік, прізвище невідоме

25–30 років.

23 травня вбитий терористами опівдні на блокпосту в центрі Антрацита (Луганська обл.) пострілом у голову за те, що вимагав, аби ті «забиралися з міста».

РОККЕЛЛІ Енді (італ. *Andrea Rocchelli*)

27 вересня 1983 р. н., Павія, Ломбардія, Італія. Фотокореспондент і співзасновник агентства *Cesuralab*.

Загинув 24 травня під час мінометного обстрілу в селі Андріївка під Слов'янськом.

МИРОНОВ Андрій Миколайович

31 березня 1954 р. н., Якутськ, Республіка Саха, Росія. Журналіст «Новой газеты», перекладач, співробітник російського правозахисного центру «Меморіал», радянський політ'язень. Працював у Чечні, розслідував застосування різних видів зброї.

Загинув 24 травня, як і Е. Роккеллі.

Чоловік, прізвище невідоме

Загинув 25 травня.

Втікаючи з смт Новоайдар Луганської обл., бойовики відкрили вогонь і в результаті хаотичної стрільби влучили в мирних громадян. На автошляху залишилися чотири розстріляні легкові машини, біля однієї з них – тіло чоловіка, за кермом іншої – чоловік із простреленою головою.

ПРОХОРЕНКО Ольга Миколаївна

8 січня 1954 р. н., Слов'янськ. Мешканка Слов'янська.

Загинула 26 травня у Слов'янську в районі Артема під час обстрілу терористами житлових кварталів.

**АБРАМЕНКО
ЧЕРЕДНИК**

Обидва – мешканці Слов'янська. Прізвища загиблих назвав перший секретар Слов'янського міськкому КПУ А. Хмельов.

Загинули 26 травня внаслідок мінометного обстрілу терористами житлових кварталів міста, зокрема району Артема.

Вадим

Жінка, прізвище невідоме

Обоє – мешканці Донецька.

Загинули 26 травня в районі донецького залізничного вокзалу під час проведення активної фази АТО.

ДОЛЖЕНКО Ніна Олександрівна

1 серпня 1955 р. н.

КОСЮК Володимир Андрійович

1971 р. н.

КУКУРУДЗА Інна Володимирівна

18 липня 1966 р. н. Співробітник Пенсійного фонду.

ПОЛЕЖАЄВ Сергій Миколайович

1964 р. н.

ЧЕРКЕС Галина Анатоліївна

2 серпня 1967 р. н.

Жінка, прізвище невідоме

35–40 років.

Усі вони загинули 2 червня внаслідок вибуху в районі четвертого поверху будівлі Луганської облдержадміністрації, в якій перебували озброєні особи, що називали себе представниками «Луганської народної республіки».

Дівчина, прізвище невідоме

1995 р. н.

Загинула 3 червня біля блокпоста терористів у Шахтарську, отримавши кульове поранення голови, під час обстрілу ввечері бойовиками автомобіля на трасі Ростов–Донецьк.

Хлопчик, прізвище невідоме

12 років.

Дівчинка, прізвище невідоме

6 років.

Обоє загинули 8 червня в Слов'янську внаслідок вибуху від осколкових поранень. На час оприлюднення інформації не було відомо, за яких обставин дітей смертельно поранило.

ТИТАРЕНКО (чоловік)

Загинув 9 червня неподалік від смт Войковський Донецької області, коли терористи без причини розстріляли з автоматів автомашину, в якій їхала сім'я Титаренків. Чоловік загинув на місці, а дружина потрапила до лікарні з пораненнями спини та стегна.